

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 33. Ioannes sese indignu[m] ęstimat, qui pedis obstragula
Christo soluat; tamen eius augustum caputt aquâ perluit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Epigramma 33.

Ioannes sese indignū estimat, qui pedis
obstragula Christo soluat; tamen eius
augustum caput aquâ perluit.

Q Væ vix ausa pedes imis attingere terris,
Perfunder domini iam manus alta caput.
Quantus honor! supplex manus ab pede scandit IESV
In caput: id castis credo coronat aquis.

Epigramma 34.

Ioannes Christum sacris
aquis tingit.

AD IOANNEM.

H Is tibi quanta vadis fame iam gloria manat!
Quantus & hoc orbi candor ab anne fluet?
Gestit enim castis huc se perfundere lymphis,
Qui maris & terræ sceptrâ suprema regit,
Deque oculis emanat amor, qui purior omni
Fonte, nefas sacris omne piabit aquis.
Quod nequit eluuiis immensis didita stagnis,
Diluet hîc parcus iam liquor omne scelus.
Nunc age, rende vadis, larices rape, deplue rores,
Tinge Deum; Deus his cætera tinget aquis.
Ecce lacus Lymphâ Iordanide merfit IESVS:
In caput è purâ defluit vnde manu.
Addis aquis lacrymas, Iordanis an alter amorî
Tu fluis? it certè gratior iste liquor.

AD IOANNEM.

T Vn' cinis ergo Deum tingas? Deus imperat, istas
Ardet aquas: riuos fons sitit ipse suos.
Nunc igitur, quas ipse sitit fons, implue lymphas
Vrna liquens fonti sit tua dextra suo.
Præuius ipse tuo soli ceu Phosphorus ardes:
Præuia tu fonti sic eris urna tuo.

M V

Epigramma